

AHOJ VIKI, MŮJ MILÝ PŘÍTELI, TROSEČNÍKU Z BENIC,

zdraví tě trosečník Jitka z ostrova Hájek. Já to mám trochu jednodušší, mně loď na pevninu zvanou Uhříněves škola vyplouvá každý den kolem půl osmé. Moje loď je modrá, spolu se mnou tam cestuje jedna modrá obludka, která sedí na předním okně a dává pozor, abychom se vyhnuli nebezpečným pirátům, zadek, tedy kormidlo mi hlídá malý hnědý býk s kruhem v nose, na úplné zádi se rozvaluje šedivobílý pes, jeho ostržímú zraku neujde nic. Zpět na ostrov se vracím společně s dalším trosečníkem Týnou, aby v naší chatrči něco pojedl a popil... Je to tak, mám modré auto, plyšáky tam vozím a moje dcera, která bydlí v Uhříněvsi, s námi tráví slunná i zamračená odpoledne v Hájku.

Hájek, to je něco jako Benice, malá víska, kde někdy i lišky dávají dobrou noc. Ptáci zpívají, někdy řvou, kohouti budí spáče, psi tu štěkají a dávají vědět, že se blíží pošták, jsou tady i slepice, ty však nejsou vidět, ale cítit... A co hájecká kuchyně? Já myslím, že je skvělá, jako lodní (ostrovní) kuchař jsem se osvědčila. Moji Robinsoni jsou velcí mlouni, jeden je bezlepkáč, takže nemám čas se nudit, vařím pestře jako o život... ale zda jsou spokojeni, to by bylo třeba zeptat se jich, aby to nevypadalo, že se chvástám.

Koncerty nepořádám, ale občas si zazpívám... sice dosti mizerně, ale s chutí. Trávím však hodně času venku, v sobotu a v neděli ráno jezdím se psem na koloběžce, to nepotkám skoro nikoho, odpoledne to vezmu do lesa, do luk, vracím se cestami neupravenými, takže si dovedeš představit, jak vypadají moje boty.

Hodně myslím na další trosečníky, moc se mi po nich stýská, tak jim píšu dopisy, aby věděli, že jsem s nimi... pomocí slov se k nim pomalu přibližuji, budu se blížit tak dlouho, až se potkáme, budeme se moci obejmout... zatím stačí, že na sebe myslíme...

Můj zlatý trosečníku Viki, přeji ti stále příznivý vítr do plachet, ať ti kompas stále ukazuje cestu správnou a dovede tě k tvým blízkým, přeji zdraví, klid, pohodu, dobrou náladu.

■ Tvůj trosečník Jitka

MAP II V DOBĚ KORONAVIROVÉ

DOBA KORONAVIROVÁ MNOHÉ ZMĚNILA, najednou se vše zavřelo, vypadalo to, že nikde nic nefunguje, že zůstaneme doma za petlicí a nevystřičíme nos... Bylo to pouhé zdání, my totiž dobře víme, že zahálka je jed, proto jsme se nechtěli nechat otrávit nějakým nestandardním jedem, proto máme i MAP.

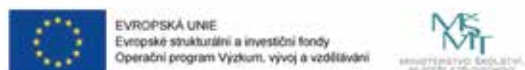
M jako mimořádné období, které přineslo mnoho otázek a nejasností, jak bez rodičů a dětí zorganizovat zápisy do 1. tříd a do mateřských škol, ale zároveň všem zajistit rovný přístup ke vzdělání.

A jako akce pro podporu čtenářské gramotnosti žáků, vzdělávání učitelů a ředitelů distanční formou, a to v oblasti rovných příležitostí.

P jako pestrá paleta, která přinesla webináře, které bylo možno zhlédnout z příjemného prostředí obýváků, ale i ze sboroven, kabinetů. Tyto webináře se staly vodítkem, jak vše zvládnout, jak postupovat ruku v ruce v souladu se všemi vládními nařízeními, doporučeními MŠMT. I když se to může zdát zvláštní, webináře se staly i místem setkávání, sdílení zkušeností, předávání rad, odborníci i po skončení odpovídali na dotazy.

II jako hurá... Dnes máme zápisy za sebou, díky odborníkům ze spolku Společně k bezpečí, díky rodičům, díky nám všem.

■ Pavlína Harantová,
vedoucí pracovní skupiny pro rovné příležitosti

Projekt MČ Praha 22 – Místní akční plán rozvoje vzdělávání II
Reg. č. projektu CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008723

ZÁKLADNÍ ŠKOLA BRÍ JANDUSŮ

DOPIS PRO RADOST

Jednoho dubnového dne přišla do školy prosba z Domova pro seniory Malešice, zda by rodiče a děti chtěli udělat radost někomu druhému, seniorům již zmíněného domova.

Děti samotné nebo za pomoci rodičů mohly zasílat na e-mail obrázky, fotky, dopisy, básničky a cokoliv je napadlo, co by mohlo potěšit a naladit seniory k lepšímu dni. Byla to samozřejmě velká výzva pro naši školu, pro děti, rodiče, učitele, zkrátka pro všechny...

Do této akce se zapojily děti opravdu skvěle a nezůstali pozadu ani někteří zaměstnanci školy. Po krátké komunikaci s paní Kamenikovou, která pana ředitele oslovila, jsme se vrhli do šití látkových motýlků. Rozhodli jsme se potěšit nejen seniory, ale i personál, který o babičky a dědečky s láskou pečuje. Motýlků tedy bylo skoro 400. Pak přišlo to nejdůležitější v době karantény – balíček s motýlky doručit. Nechyběl samozřejmě i průvodní dopis, kde jsme všem popřáli hlavně pevné zdraví, které v této době stále všichni potřebujeme. Odpověď na balíček plný radosti přišla téměř okamžitě. Obdrželi jsme různé fotografie z předání balíčku, fotku nástěnky, kde mají seniory vystavené dopisy od dětí, nechyběly dopisy určené dětem od babiček a dědečků, které tento způsob pozornosti ze strany naší školy potěšil.

A co dodat na závěr? Byla to velice povedená akce, proto jsme se domluvili na další spolupráci s tímto domovem, dál chceme rozdávat radost, lásku, úsměvy a štěstí, a to nejen v příštím školním roce.

■ Renata Novotná, Lenka Dušková,
vychovatelky ZŠ nám. Brí Jandusů

